

hold til vigtige beslutninger om, hvordan man skal plejes, og hvilken omsorg man forventer. Hvordan man f.eks. gerne vil klædes på, om man har særlige krav og ønsker til, hvordan man skal se ud, hvordan man skal præsentere sig over for omverdenen, også når demensen sætter ind. Det er klart, at både pårørende og personale, der jo ellers skal håndtere disse svære spørgsmål, vil være langt bedre stillet, hvis de kender lidt til forholdene, hvis de kender til ønskerne fra den enkelte demente.

Kl. 16.45

Det er klart, at det ikke er nemt at tage diskussionen: Hvad skal der ske med mig, når jeg ikke længere forstår, hvad der sker i min omverden? Hvad skal der ske med mig, når jeg bliver dement? Forhåbentlig kan plejetestamenterne være en anledning til, at man får taget den drøftelse, også de steder, hvor det ellers er for svært. Forhåbentlig kan nogle af de her samtaler om ønsker til f.eks. håndtering i forbindelse med plejen også være med til at undgå noget af den magtanvendelse, som nogle gange desværre også kan være konsekvensen.

Der er mange ting, man kan være utryg ved, når man går en alderdom med demens i møde. En af tingene blev så også taget op af den tidligere ordfører, nemlig diskussionen om, hvorvidt man helst vil overvåges, eller om man hellere vil være lukket inde bag en dør, som det er lidt kompliceret at komme ud ad, og hvor man derfor skal være mere fattet for at kunne se sammenhængen mellem at trykke på knappen på væggen og komme ud ad døren.

Jeg har min klare holdning til, hvad jeg finder er mest væsentligt. Men det, der er vigtigt i den debat, er, at der altså er meget forskellige holdninger til, hvad der er mest værdigt, og derfor mener jeg, at sådan noget som plejetestamentet netop kan være med til, at man kan foretage en distinktion, hvor den enkelte kan være med til at sige: For mig er det denne her løsning og ikke den anden, der er det væsentlige.

Jeg tror, dette er vigtigt, når vi taler om så forskellige områder som, hvordan man skal formå at sikre, at demente ikke forvilder sig ud i skoven og ikke alene er til fare for sig selv, men naturligvis også fuldstændig uværdigt kommer til at måtte ligge f.eks. på en kold mark eller en kold skovbund. Det skal undgås, og forhåbentlig kan vi med plejetestamenterne være med til at undgå det på en måde, hvor vi har inddraget den enkelte demente og kender vedkommendes holdninger.

Det er selvfølgelig den barske del af det; en lille del af det er også det her med: Hvilket tøj ønsker jeg at have på? Skal jeg ud af sengen hver morgen, eller er det i orden, at jeg nogle dage siger, at jeg altså gerne vil blive i min morgenkåbe hele dagen?

Jeg tror, det er vigtige diskussioner, som kan blive taget rundtomkring, og vi er meget glade for ministerens forslag, som vi bakker fuldt op om i Det Konservative Folkeparti.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Jeg er begyndt, når jeg læser regeringens lovforslag på socialområdet, at slå op under den tabel, der altid følger med – i det her tilfælde på side 4. Det er der, hvor man redegør for konsekvenserne, hvis man støtter det her, eller hvis man ikke støtter det, eller hvordan man nu stiller sig.

Man kan se, at det her forslag i hver eneste rubrik, hvor man spørger, hvad det her har af konsekvenser, indeholder det ganske korte ord: ingen. På den måde kan man sige, at det betegner en hidtil uset grad af frihed, for uanset hvad man gør, så redegør lovforslaget for, at det ingen konsekvenser har.

Det er jo dejligt at kunne operere så frit, og jeg synes måske, at regeringen og regeringens støtteparti når nye højder i evnen til at signallovgive. Men det kan der være brug for. I mangel af substans er det da godt nok, og jeg skal også straks sige, at vi støtter det her. Vi er helt med på den leg. Vi vil bruge friheden til at stemme for, om man så må sige.

Men hvis man så kigger på selve forslaget, så er der også det, man kunne kalde gummibemærkninger. Jeg tror, det var Storm P., der var inde på, at det kræver en meget stærk moral at sælge elastik i metermål. Det, der står i forslagets bemærkninger, er, at man så vidt muligt skal respektere de ønsker, der er. Ja, det skal man vel. Det skal man vel i øvrigt ikke kun fra folk, der er demente. Det skal man vel i alle tilfælde, for ellers ville vi vel få nogle, der foregiver at være demente, men i virkeligheden ikke er det, bare for at få lov til at få deres ønsker opfyldt.

Det er meget sjældent, at vi har så vide grænser i lovgivningen, og derfor er jeg helt enig med Socialdemokratiets ordfører, der sagde, at med ordet testamente forbinder man noget retligt bindende, som man kan få en sagfører til at hjæl-